HOTĂRÂRILE CONSILIULUI DE MINIŞTRI

In ţară domneşte linişte.—Se vor verifica gestiunile comunelor şi judeţelor.—Construirea locuinţelor pentru muncitori

In ziua de Marţi, 25 Februarie s'a ţinut un consiliu de miniştri, prezidat de domnul General Antonescu.

Au participat d-nii: general Iosif Iacobici, ministrul apărării naţionale; general Dumitru Popescu, ministrul afacerilor interne; general Radu Rosetti, ministrul educaţiei naţionale, cultelor şi artelor; prof. Petre Tomescu, ministrul muncii, sănătăţii şi ocrotirilor sociale; Enric Oteleşanu, subsecretar de stat la ministerul educaţiei naţionale, cultelor şi artelor; general C. Voiculescu, subsecretar de stat la ministerul muncii, sănătăţii şi ocrotirilor sociale; general Ioan Popescu, subsecretar de stat la ministerul afacerilor interne; I. Sandu, subsecretar de stat la ministerul educaţiei naţionale, cultelor şi artelor; general Victor Iliescu, subsecretar de Stat la ministerul educaţiei naţionale, cultelor şi artelor; general Rodrig Modreanu, primarul general al municipiului Bucureşti.

1. — In urma expunerii domnului ministru al afacerilor interne s'a constatat că în ţară domneşte linişte, toate autorităţile sunt la datorie şi — conform instrucţiunilor primite — nu s'au făcut acte de răsbunare ori abuzuri din partea organelor administrative locale.

2. — Constatându-se că gestiunile comunelor şi judeţelor nu au mai fost verificate de 12 ani, fapt care este cauza multor abuzuri, ministerul afacerilor interne va trimite comisiuni de control cari vor face verificarea gestiunilor până la data ultimei descărcări.

3. — S'au reînoit dispoziţiunile cu privire la coordonarea activităţii ministerului sănătăţii cu aceea a Crucii Roşii şi Consiliului de Patronaj.

Domnul general Antonescu a aprobat numirea de medici în localităţile unde se simte lipsa şi unde ei urmează să activeze pe teren, iar nu în funcţiuni administrative.

4. — S'au dat instrucţiuni cu privire la întrebuinţarea fondului de 370 milioane lei dela Casa Construcţiilor, care va fi destinat pentru clădirea de locuinţe muncitoreşti.

5. — Pentru o mai bună supraveghere din punct de vedere sanitar a refugiaţilor din Bucovina, s'au organizat mai multe puncte de triere şi carantine.

6. — S'a luat cunoştinţă de expunerea făcută de d. subsecretar de Stat general C. Voiculescu, că în ultima săptămână au mai fost înfiinţate 42 cantine pentru salariaţii întreprinderilor particulare.

7. — Domnul general Antonescu a ordonat să se întocmească o statistică generală a tuturor lucrătorilor din ţară, pe specialităţi de muncă.

8. — S'a luat cunoştinţă că s'au trimis din timp bani şi dispoziţiuni unităţilor militare pentru ajutorarea familiilor concentraţilor.

9. — Domnul general Antonescu a dat îndrumări cu privire la principiile care vor sta la baza nouei educaţii a tineretului în spirit naţional şi patriotic ,începând dela şcoala primară, până la Universitate.

10. — Ministerul educaţiei naţionale va studia problema supravegherei şi a asistenţei medicale a elevilor externi, cari locuesc la gazde în oraşe. Organele sanitare şi cele şcolare vor veghia de aproape asupra condiţiunilor în care locuesc şi se instruesc aceste elemente tinere, lipsite de controlul permanent al familiei.

11. — Patronii cinematografelor vor fi făcuţi răspunzători, dacă în sălile lor se vor găsi elevi de şcoală în timpul orelor de cursuri.

12. — S'a aprobat ca funcţionarii de Stat titraţi, care vor să se detaşeze la subsecretariatul de Stat al educaţiei, să înainteze cererile lor acestei instituţiuni.

Un aspect al problemei combaterii turbării

Scriind — acum câtăva vreme — despre pericolul exagerat de mare pe care-l prezintă turbarea, pentru ţara noastră, mă gândeam la câinele lăsat să vagabondeze, la câinele fără nici un rost, pe care-l observăm cu toţii la fiecare pas, flămânzind adesea.

Şi dacă trebue să stabilim o vină, cui altuia i-o putem face decât omului, semenului nostru, care-şi aciuiază pe lângă el o creatură blândă, devotată, capabilă de sacrificiu — şi de care totuşi nu are grije?

Stârpirea câinilor! — vor zice unii. Şi o spun foarte mulţi.

Desigur, pe cine nu impresionează că la Paris se tratau, în 1937, numai 454 cazuri de muşcaţi, la Varşovia 377, iar la Bucureşti 6320 cazuri?

Pe cine nu-l apucă groaza că, în România, se tratează anual peste 20 mii persoane muşcate de animale turbate sau suspecte?

S'ar putea spune că numărul victimelor nu este totuşi aşa de mare. Deşi, în comparaţie cu alte ţări europene este enorm. Putem fi însă siguri că fiecare muşcat de un câine, care până la urmă se dovedeşte a fi turbat, îşi primeşte tratamentul necesar?

Fiindcă boala, odată declarată, nu mai există nici o speranţă de vindecare. Iar moartea produsă de aceasta — după cum ne-o descrie directorul institutului Babeş, d. doc. dr. D. Ionescu, într'un tratat al său asupra turbării — este groaznică.

In asemenea condiţii, tratamentul antirabic, de o siguranţă aproape totală, apare ca ultima treaptă în lupta pentru combaterea turbării.

Cari sunt atunci celelalte trepte, până la aceasta din urmă?

In rândurile de faţă doresc a mă ocupa doar de un aspect al profilaxiei turbării.

Singurul aspect care isvoreşte din dragostea pentru animale, din convingerea multora că un câine este adesea un tovarăş preţios, un suflet credincios care te pricepe, care de multe ori nu-şi mai înţelege viaţa fără tine, stăpânul lui.

„Câinele soldatului" nu este o creaţie a poetului fără un substrat real.

Intr'o conferinţă rostită la radio de preşedintele societăţii „Grija de animale" şi al S.P.A.-ului, d. Dimitrie Nestor, ne cita deasemeni un exemplu al câinelui care, primind o porţie zilnică dintr'o ogradă, o împărţea pe un maidan cu un alt câine orb.

Iar o telegramă publicată nu de mult în ziare, trimisă din Erfurt, înregistra cazul de fidelitate al unui câine ciobănesc ce aparţinea unui hotelier german: Doi pasnici de vânătoare au observat la marginea unei păduri un câine care lătra. Apropiindu-se, au dat de cadavrul hotelierului, mort din cauza gerului, cu 7 zile în urmă. Lângă el, câinele care veghiase la căpătâiul stăpânului, fără hrană, 7 zile şi 7 nopţi.

Cu aceste exemple în faţă şi cu altele cari se înregistrează în mod continuu aiurea — nu se cuvin cuvinte de apreciere pentru existenţa unui adăpost de animale mici în Capitala noastră?

Când adăpostul societăţii „Grija de animale" nu este aglomerat sau ticsit de pasageri, nu este rar cazul că o mână blândă culege de pe stradă un câine hulit, flămând, cu ccastele ieşinde şi în plină pribegie. Ar dori şi el să se alăture cuiva. Dar n'are cui. Mâna omului de treabă îl pune binişor într'o cuşcă — de care nu ştiu cum se face, dar nu se sperie. Şi-l aduce la adăpost. Un medic, o doamnă miloasă, îl mai scoate cu timpul la faţă şi-i dă putinţa să se mai gudure nitel.

Opera acaesta, a cărei existenţă este legată mult de dărnicia preşedintelui ei şi a mai multor doamne, este o şcoală a binelui, la care ar putea învăţa mai ales cei mici. Pentruca, mai târziu, să ştie a face binele şi semenului.

Ne înfăţişează însă, opera aceasta, şi acel aspect al profilaxiei turbării, de care ne propunem a vorbi.

Fiindcă, în problema combaterii rabice există un inamic public, nevinovat în totul, contra căruia se deschide lupta. Este câinele lăsat în libertate, flămând, câinele vagabond care se poate agăţa de pantalonul cuiva şi care dispare. Ne existând posibilitatea verificării stării acestuia, un elementar simţ de prevedere impune începerea tratamentului. Un alt câine poate fi însă chiar turbat. Vagabondajul explică orice.

Şi atunci, un adăpost de animale nu mai poate fi privit ca o fantezie a unor oameni prea milostivi. Este un instrument necesar în lupta ce trebue întreprinsă şi care — pe planuri mai mari — ar putea explica scăderea numărului celor trataţi în institutele antirabice.

Am arătat însă, dela început, că este numai un aspect al problemei.

MIRCEA MIRESCU

SUNT LACRYMAE RERUM...

In preajma unui local de şcoală distrus

de CONSTANTIN KIRIŢESCU

Priveliştea a devenit, din păcate, banală Urgia telurică a semănat ţara cu ruine. Acolo unde, până ieri, se pitulau cuiburi modeste ori se înălţau lăcaşuri falnice de luminare a minţii şi de întărire a sufletelor, zac astăzi mormane de moloz. In jurul lor, apostoli şi ucenici privesc cu durere şi-şi frământă mâinile de neputinţă.

Dar prăbuşirile materiale ale altarelor nu sdruncină sufletele credincioşilor. Umbra tristeţii piere cu înoetul. Rămân stăpâne gândul, convingerea şi credinţa. Optimismul firii omeneşti ne păzeşte de descurajări, renunţări şi dezerţiuni. O durere este un stimulent de căutare a remediilor ce aduc alinarea, iar o distrugere incită totdeauna sforţarea unei creaţiuni.

Aceste gânduri îmi trec prin minte când privesc inimosul apel pe care direcţia liceului „Unirea" din Focşani îl îndreptează către foştii elevi ai şcolii prăbuşite. Liceul *Unirea*! Scump nume simbolic, mai mult decât oricând, tu faci să vibreze coardele inimilor româneşti! Nu ne putem opri să nu asociem dureros în gândul nostru cele două prăbuşiri. Şi gândul consolator încolţeşte din temeliile dreptăţii şi ale energiei româneşti: prăbuşirile nu pot fi eterne.

Şcoala, nu o fac zidurile. Şcoala este radiere de căldură sufletească, străfulgerare de gândire, fermentare de inteligenţă iscoditoare, pepinieră de cultură. Dar procesul intelectual are nevoe de un cadru material în care să prindă corp, să devină o realitate. Propagarea înţelepciunii nu se mulţumeşte, ca pe vremuri, cu umbra platanilor din grădina din Akademos. Ea cere săli curate, luminoase şi prietenoase, laboratoare înzestrate cu tot ce ştiinţa modernă pretinde să stea la temeiul cunoştinţelor, biblioteci care să înlesnească copiilor comunitatea spirituală cu deschizătorii de drumuri, să le satisfacă trebuinţa hranei intelectuale şi să le formeze gustul nobil al delectărilor superioare.

Liceul „Unirea" din Focşani răspundea acestor exigenţe. Localul fusese clădit de Spiru Haret în cea dintâi mare campanie de construcţiuni şcolare inaugurată acum mai mult ca patruzeci de ani de „Omul şcoalei", şi era o mândrie a cetăţii Unirii. De pe catedrele lui au predicat profesori, icoane glorioase ale învăţământului nostru, fie că au trăit ca apostoli modeşti şi au rămas ignorati de posteritate, fie că au strălucit printre luceferii lui. In faţa lor, pe băncile şcolii, s'au perindat micuţi, purtând în germene talente ce au înflorit subt părinteasca grije a dascălilor lor, spre a da societăţii şi culturii româneşti nume ca cele purtate de inginerul Saligny, de profesorul Mehedinţi, de arhitectul Minou, de poetul Duiliu Zamfirescu, de fraţii Longinescu — spre a nu alege decât pe câţiva aştri de prima mărime.

Importantul aşezământ de educaţie românească se pregătea să-şi sărbătorească la 8 Ianuarie şaptezeci şi cinci de ani dela întemeierea lui, în 1866, subt un nume ce era un prinos închinat domnitorului care întrupa ideea Unirii. Trebuia să fie o sărbătoare de înălţare sufletească, un bilanţ al activităţii din trei sferturi de veac, un prilej de înfrăţire a generaţiilor ce au sorbit lumina din candela pururi aprinsă a acestui templu al Vestei, o laolaltă trăire simbolică a celor plecaţi întru vecinicie cu cei rămaşi în viaţă.

Dar Dumnezeu a vrut într'altfel. Cataclismul cosmic din 10 Noembrie a redus la neant planurile şi a prăbuşit localul. Au fost printre cele alese de soartă ca să însemneze cu un punct negru un moment din istoria sforţărilor româneşti de a crea condiţii civilizate de învăţământ. Localul s'a prăbuşit în întregime. Din năruiturile de piatră, cărămidă şi moloz, din amestecul inform în care grinzile se împerechiază cu resturile băncilor şi piesele de muzeu cu ţiglele de acoperiş, se desprinde imagina desolantă a zădărniciei trudei omeneşti în faţa marilor destine ale lumii.

Un gest de mânie, o tresărire a scoarţei pe care ne întemeiăm cu atâta certitudine existenţa, pe care ne croim planurile de fericire şi pe care ne ducem crâncenele noastre răsboae de muşuroae de furnici, spulberă visuri şi realităţi, proecte de viitor şi încrestări de trecut, bordeiul umil ca şi palatul trufaş, casa Domnului ca şi casa luminii.

Pe aci a trecut outremurul.. Liceul „Unirea" din Focşani a fost distrus în adăpostul lui material. Sufletul ce anima zidurile a rămas însă viu. Energia omenească se va pune la lucru. Ea este eternă şi fecundă. E o datorie de onoare, de patriotism, de pietate pentru trecut, de încredere în viitorul românismului, de ambiţie locală, de cunoaştere a obligaţiilor pe care elita unui oraş le are pentru unul din judeţele cele mai vechi, mai bogate şi mai pitoreşti, pentru judeţul care adăposteşte între fruntariile sale străvechea şi mândra Vrance şi linia frontului din 1917 cu Mărăştii şi Mărăşeştii.

Pleiada foştilor elevi va asculta porunca recunoştinţei pentru şcoala care i-a format ca oameni, şi-i va reconstitui, nou şi măreţ, modernul local. Iar România cultă are datoria să-i ajute.

Omul trebue să ştie a se înălţa d'asupra adversităţii. Numai aşa poate să domine materia. Şi nu poate fi o sfidare mai plină de mândrie şi încredere în supremaţia spiritului asupra materiei, decât în această voinţă de a reclădi, mai solid şi mai grandios un templu închinat culturii, în chiar epicentrul mişcărilor seismice care au devastat cu cruzime o parte însemnată din pământul patriei.

Cum a fost irosită averea Străjii Ţării după trecerea ei in administraţia patrimoniului Mişcării Legionare

COMUNICAT OFICIAL

Straja Ţării fiind desfiinţată, toată averea ei a fost trecută prin Decretul-Lege Nr. 3283 din 29 Sept. 1940 în administraţia patrimoniului Mişcării Legionare (A. P. M. L.).

Straja Ţării a predat după registre ţinute la zi în perfectă ordine, un patrimoniu compus din:

a) Fonduri în numerar, efecte, subvenţii, garanţii şi acte de portofoliu în valoare de lei 221 milioane 032.541;

b) Inventar mobil lei 45.083.925;

c) Inventar viu (27 cai, 23 boi şi vaci, 99 porci, 128 păsări şi 58 iepuri) neevaluat;

d) Imobile (clădiri, strand, hipodrom, ferme, tabere, etc.) lei 761.672.145, în afară de terenurile de tir şi sport aflate răspândite pe tot cuprinsul ţării şi neevaluate.

Sau un patrimoniu în valoare totală de lei 1.027.788.611.

In urma rebeliunei dela 21-23 Ianuarie a. c., Statul a reluat patrimoniul de mai sus, în care scop procedând la cercetarea registrelor A. P. M. L.-ului s'au constatat următoarele:

1. Majoritatea personalului a fost concediat şi înlocuit în mare parte cu tineri şi fără experienţa cuvenită pentru a putea conduce serviciile de mare răspundere ce li s'au încredinţat. A. P. M. L. a avut un personal foarte numeros (239 persoane) al cărui salariu lunar reprezenta 1.200.000 lei.

2. Fondurile. Din numerarul primit de lei 221.032.541 A. P. M. L.-ul a cheltuit în 4 luni suma de lei 180.136.423 şi a lăsat un sold de lei 40.896 118 din care:

Creanţele rămase neplătite reprezintă lei 19.216.193; Garanţiile 7.585.882; Acte de portofoliu 6.731.456. Total 33.533.531.

A predat deci un sold activ de lei 7.362.587.

3. Inventarul mobil ce s'a preluat a mai fost sporit de Mişcarea Legionară — prin ofrande şi cumpărături din sumele donate — cu materiale destinate asistenţei sociale, despre care însă nu există în registre nici o evidenţă contabilizată.

Este de semnalat că în inventarul mobil primit figurau 15 autoturisme şi autocamioane în perfectă stare de funcţiune, din care o bună parte au fost înapoiate cu lipsuri şi degradări importante. A lăsat însă numai înscrise în registre 36 motociclete cumpărate din fondurile primite şi foarte numeroase autovehicule acaparate dela particulari; din toate acestea nici una nu a mai revenit în patrimoniu, fiind răţăcite în cursul evenimentelor din Ianuarie a. c.

In ce priveşte inventarul viu, nu se poate preciza din registre ceiace a rămas, inventarierea lor făcându-se abia acum la reluarea patrimoniului în primire de către Stat.

4. Imobilele se iau acum în primire şi ele nu au mai fost sporite cu nici o achiziţie legală, ci numai cu cele ce au fost vechi proprietăţi legionare (Casa Verde, Casa Gutenberg, o casă de adăpost şi o tabără).

5. In afară de faptul că înregistrările nu au fost făcute la timp şi în regulă, cercetarea lor a descoperit un fapt de o mare gravitate şi anume: sume însemnate de bani au fost increditate la diferite persoane, fără nici un act descărcător. Persoanele din conducere care semnau cecurile şi deci ar putea da relaţiuni, au dispărut, iar câţiva dintre cei ce au primit banii, interogaţi asupra scopului pentru care li s'au încredinţat aceste sume, dau următoarele relaţii:

Cei de bună credinţă susţin că li s'au dat aceste valori spre a cumpăra dela evrei întreprinderi comerciale şi industriale; cumpărarea s'a făcut pe numele mandatarului Mişcării Legionare, întrucât aceasta neavând personalitate juridică nu putea figura în actele de cumpărare.

Alţii declară că Mişcarea Legionară le-a împrumutat sumele în cauză cu scopul de a cumpăra pe numele lor personal, deci în folos propriu diverse întreprinderi şi că în prezent se consideră numai simpli debitori ai Mişcării cu sumele ce-au primit.

Un avertisment

Toate persoanele cari au primit valori în scopul de mai sus sunt cunoscute şi sunt avertizate:

că sumele ce au primit provin din fondurile Statului şi deci nu este nimănui îngăduit a şi le însuşi fără a suferi sancţiunile prevăzute de lege.

Pentru a preveni să fie urmăriţi şi deferiţi justiţiei, li se pune în vedere să se prezinte până la 3 Martie a. c., ora 20, Biroului Militar ce funcţionează la fostul sediu al Ad-ţiei Patrimoniului Mişcării Legionare din Bucureşti cal. Victoriei 52, spre a da socoteala de sumele ce li s'au încredinţat, predând: actele doveditoare de întrebuinţarea valorilor, aciele de proprietate a întreprinderilor ce au cumpărat ca prepuşi ai Mişcării, inventarul şi bilanţul la zi al întreprinderii.

Vor proceda la fel toate persoanele şi reprezentanţii instituţiunilor, ziarelor şi fostelor organe legionare, a căror identitate este cunoscută, spre a dovedi cu acte întrebuinţarea ce au dat sumelor primite ca subvenţii, ajutoare, plăţi de lucrări sau pentru cumpărături de orice fel.

Toţi cei vizaţi mai sus sunt înştiinţaţi că, în cazul când nu se conformă acestei avertizări, vor fi deferiţi justiţiei, vina ce li se atribue fiind calificată — după prevederile art. 14 din Decretul-Lege pentru reprimarea faptelor ce pun în primejdie existenţa şi interesele Statului—ca delapidare, pedepsită cu muncă silnică dela 5—25 ani sau cu moartea, în raport cu valoarea sumei defraudate.

Legionari inarmaţi de un fost director de siguranţă

COMUNICAT

Continuându-se cercetările privitoare la organizarea rebeliunii din 21—23 Ianuarie, s'a mai stabilit că inginerul ION NICOLAU a primit la 21 Noembrie 1940 dela fostul director în Siguranţa Generală Const. Maimuca, un număr de 800 (opt sute) revolvere pentru înarmarea legionarilor.

Paralel cu aceasta s'a făcut înarmarea grupurilor din Corpul Răzleţi, cu arme Bergmann, după cum urmează:

Grupul 1 A primit prin legionarul şef Hidas Anton 30 arme, 160 încărcătoare, ţevi de rezervă etc.

Grupul 2. A primit prin legionarul Iacob Prună, 30 arme, ţevi de rezervă etc.

Grupul 3. A primit prin legionarul şef Puiu Florescu idem 30 arme.

Grupul 5. A primit prin legionarul şef Buzdugliu Ilarie idem 30 arme.

Grupul 6. A primit prin legionarul şef Gh. Sârbu, 30 arme.

Grupul 7. A primit prin legionarul şef Dumitru Pitiş, 30 arme.

Grupul 8. A primit prin legionarul şef Vasile Cezar, 30 arme.

Grupul 9. A primit prin legionarul şef Cătălin Ropală, 30 arme.

*

S'au distribuit în total 240 arme Bergmann cu 1260 încărcătoare şi accesoriile respective, rămânând la dispoziţia Corpului încă 11 arme cu accesorii.

Abuzurile fostei poliţii legionare cu ocazia repatrierii evreilor în Basarabia

Comunicat oficial

Cu ocazia repatrierii evreilor în Basarabia, s'a reţinut acestora de organele poliţieneşti legionare din Galaţi, toate obiectele de valoare (bijuterii, serviciuri de masă, lenjerie, haine, etc.) şi obiecte casnice obişnuite.

Aceste obiecte au fost puse la dispoziţia Doamnei Elvira Horia Sima de către Ghica, fostul Director General al Poliţiilor şi Siguranţei Statului, pentru a dispune asupra lor.

Pentru cei cari au suferit devastări

Cei cari au suferit devastări şi au primit dela Comandamentul Militar al Capitalei ,bilete de liberă intrare în bazarul organizat cu lucrurile ridicate dela devastatori, se vor prezenta pentru identificarea lucrurilor ce le-au fost luate, precum urmează:

Vineri, 28 Februarie 1941: dimineaţa, cei al căror nume de familie începe cu literele A, B, C, D, E şi F; după amiază, acei cu literele G şi H.

Sâmbătă, 1 Martie 1941: dimineaţa, acei cu literele I, J, K, L, M, N, O.

Duminică, 2 Martie 1941: dimineaţa, acei cu literele P, R, S, Ş şi T.

Luni, 3 Martie 1941: dimineaţa, acei cu restul literelor şi acei ce eventual nu au putut să se prezinte la datele fixate.

Intrarea la expoziţie se va face prin str. Barbu Catargiu, la manejul din cazarma „General Arion" numai pe baza autorizaţiei eliberată,

ARESTAREA UNUIA DIN ŞEFII REBELI

Prefectura poliţiei Capitalei comunică următoarele:

„Organele prefecturei poliţiei Capitalei urmăreau de mai mult timp anumite persoane cari au fost dovedite că au participat la rebeliunea din zilele de 21—23 Ianuarie a. c. şi cari au reuşit să se sustragă de la urmăriri.

Serviciul poliţiei sociale din Prefectura poliţiei Capitalei a reuşit să identifice şi să aresteze pe unul dintre cei mai periculoşi şefi ai rebelilor, în sarcina căruia sunt acumulate culpe grave.

Este vorba de numitul Caranica Gheorghe, terorist, care pregătea organizarea unei echipe de terorişti.

După rebeliune el a încercat să organizeze la Constanţa o aşa zisă „Echipă a Morţii" pentru comiterea atentatelor în Capitală.

Identificat fiind de organele prefecturei poliţiei Capitalei, el a fost arestat astă noapte la Constanţa de către un detectiv din poliţia socială a prefecturei Capitalei.

Numitul Caranica Gheorghe, este originar din Cavarna, student la politechnică şi fost comisar şef la chestura poliţiei Braşov.

Inainte de a intra în poliţia legionară fusese comisar de românizare al societăţei „Ancora" din Bucureşti şi Braşov.

Sus numitul este acela care a organizat rebeliunea la Braşov, a blocat sediul chesturei poliţiei şi al prefecturei de judeţ din Braşov, opunând rezistenţă în faţa armatei şi a participat şi la ocuparea oficiului de radio Braşov-Bod de unde începuse să transmită ştirile alarmante ca acelea „că generalul Dragalina ar

CARANICA GH.
şeful echipei morţii

fi pornit în marş spre Capitală cu armata".

Despre veracitatea acestei ştiri, opinia publică s'a convins.

Eri la prânz, sub o puternică pază, teroristul Caranica Gheorghe a fost adus în Capitală unde se desăvârşesc cercetările, urmând a fi înaintat Trib. Militar spre a fi judecat.

Fapte reprobabile ce trebuesc sancţionate

D. Grigore Gr. Constantinescu, comerciant şi proprietar din Roşiorii de Vede, judeţul Teleorman, ne trimite o copie de pe plângerea adresată d-lui procuror general şi în care arată că în ziua de 30 Octombrie 1940, a fost grav maltratat de către mai mulţi indivizi, bine cunoscuţi în localitate, şi cari lucrau din ordinul fostului comisar al poliţiei Roşiori, N. Marinescu.

D. Constantinescu arată că în dimineaţa acelei zile a fost chemat la poliţie de un comisar ajutor, însoţit de alte trei persoane, şi acolo, a fost perchiziţionat, luându-i-se cravata, cureaua şi banii, după care a fost închis în carceră.

După vreo jumătate de oră de carceră, a fost ridicat de comisarul ajutor Ştefănoiu, însoţit de mai mulţi indivizi, şi condus în piaţa publică Vrancea, unde în faţa mulţimii adunate, oamenii poliţiei de pe atunci, l-au urcat pe două mese, l-au insultat că e tâlhar, trădător de neam şi delapidator, şi desbrăcându-l, l-au lovit peste corp cu ciomegele, până când a căzut în nesimţire, fiind ridicat de doi cetăţeni cari l-au dus acasă.

Reclamantul arată că în urma loviturilor primite, a suferit mai multă vreme şi alătură un certificat medical şi o fotografie din care se vede cât a avut de suferit.

PROGRAMUL PRIMĂVERII 1941

UNIVERSITATEA LIBERĂ

(FUNDAŢIA I. I. DALLES)

Problema destinului, Lunea 6—7 d. a.: 3 Martie Filosofia destinului, prof. Rădulescu-Motru; 10 Martie, In cultura antică prof. I. N. Marinescu; 17 Martie, In creştinism, d-na Voinescu; 24 Martie. Destinul personalităţei, prof. I. Zamfirescu; 31 Martie, In viaţa popoarelor, prof. G. Brătianu; 7 Aprilie, Destinul şi determinismul ştiinţific, profesor Djuvara.

In jurul poesiei, Miercuri 6—7 d. a.: 5 Martie, Poesie şi critică, prof. B. Munteanu; 12 Martie, Poesie şi plastică d. I. Pillat; 19 Martie, Poesie şi muzică, prof. Marcel Romanescu; 26 Martie, Poesie şi ştiinţă, prof. I. Simionescu; 2 Aprilie, Poesie şi filosofie, prof. I. Petrovici; 9 Aprilie, Poesie şi religie, prof. Crainic.

Abonamentele se găsesc la fundaţia Academiei I. I. Dalles Costul abonamentului 100 lei pentru toate conferinţele.

Preţul biletelor: 20 lei parter; 10 lei balcon.

COMUNICAT PRIVITOR

LA CERCETĂRILE REBELIUNII

Deschinderile şi perchiziţiile făcute de autorităţi, până în seara de 24 Februarie 1941, au dat rezultatele următoare: în Capitală au fost arestate 4.760 persoane, dintre care tribunalul militar al Capitalei a liberat 1.406. Printre persoanele arestate în ultimele 24 ore, sunt: Caranica Gheorghe, student la politehnică, fost chestor de poliţie la Braşov, unul dintre şefii rebeliunii din acea localitate. In ultimul timp, se refugiase la Constanţa, unde stătea sub nume fals şi umbla în uniformă de ofiţer, şi Potan Vasile, student, care a participat la rebeliune.

In provincie au fost arestate 4.762 persoane, printre cari se menţionează următorii şefi de rebeli: Georgescu Alexandru, fost şef al poliţiei legionare din Constanţa; Barca Nicolae, fost ajutor de primar la Deva; Bela Viorel Tiberiu, din Sighişoara, care a participat la rebeliune.

In Capitală au fost depozitate 174 camioane, cu mărfuri şi diferite obiecte, obţinute de rebeli prin jaf şi confiscate de autorităţi.

*

Tribunalul militar al Capitalei a judecat în ziua de 24 Februarie, 118 persoane, pronunţând 82 sentinţe de condamnare şi 36 achitări.

Au fost condamnaţi următorii: 5 ani muncă silnică: Dragoş Ciupucescu, ucenic; 6 ani închisoare: Voiculescu Gheorghe, preot; 4 ani închisoare: Datculescu Constantin, învăţător; 3 ani şi 6 luni închisoare: Stănciulescu Dumitru, muncitor; 3 ani închisoare: Constantinescu Ştefan, funcţionar; Ştefan Petre, plugar; Dumitru Stăncuţă — zis Mitică Mezelaru, — fierar; Georgescu Ion, morar; Tache Constantin, plugar; Ionescu Nicolae, muncitor; Ştefan Milea, Vasile Cristea, Paraschiv Gheorghe, Bolbocea Tudor şi Matei Marin, plugari; 2 ani şi 6 luni închisoare: Rădulescu Victor, muncitor; 2 ani închisoare: Sprânceană Nicolae, Vinchelmayer Iov, Rozalin Ernest, Ichim Vasile, Dumitrescu Ioan, Detzent Aron, Popescu Ion, Mitan Alexandru, Blaj Gheorghe, Kiş Petre, Constantinescu Ion, muncitori; Gheorghe Nicolae, fost primar; Nicolae Manu, Cosma Ion, Tudor Gunea, Pităreanu Vasile, Ifrim Nicolae, Lingureanu V., Bălăceanu Tănase, Anghel Duţă, Bălăceanu Stan, Grigore Constantin, Dumitru Iancu, Tone Constantin, Petrache Nicolae, plugari; Cristache Petre, fost ajutor de primar; Drăgluceanu Ilie, învăţător; Tudor Oprea, Iancu Florea, Dragnea Dumitru, plugari; Petre Diţă — zis Gârneaţă — muncitor; Dumitru Tănase, Iancu Stoica, Marin Gheorghe, Ion Petrache, plugari; Tudor Petcu, funcţionar; Dumitru Ion, muncitor; Tudor Tănase, Frăţilă Nicolae, Nedelea Gheorghe, Alexandru Apostol, Niţă Ştefan, Zamfir Victor, Zamfir Haralambie, Dumitru Vasile, Ciuraru Alexandru, Dedu Filip, Paraschiv Grigore, Ion Pârvu, Ştefan Florea, Popescu Anton, Voicu Alexandru, Voicu Nicolae, Păun Nicolae, Chiru Constantin, Eftimie Pavel, Constantin Tudor, Dmtiru Petruş, Ion Gheorghe, Nicolae Gheorghe, plugari; 4 luni închisoare: Ristea Marin, plugar; 3 luni închisoare: Titu Constantin, plugar şi Bunta Ilie, portar; 1 lună închisoare: Marin Nina şi Gheorghe Stănică, plugar; 10.000 lei amendă: Temistocle Atanase, comerciant.

Adunarea generală a soc. de chimie din România

In amfiteatrul „Spiru Haret" al facultăţi de ştiinţe din Bucureşti, s'a ţinut adunarea generală anuală a Soc. de chimie din România, secţiune a Societăţii române de ştiinţe.

D. prof. **Iuliu Voicu**, vice-preşedinte, deschizând şedinţa, scuză absenţa d-lui profesor N. Dănăilă, preşedintele Societăţii, apoi arată rolul deosebit de important al învăţământului chimiei, care, mai mult decât alte discipline, este în stare să desvolte nu numai inteligenţa şi spiritul de observaţie, dar şi disciplina muncii şi sentimentul ierarhiei valorilor.

D-sa propune ca în cadrul societăţi să se vorbească de viaţa şi preocupările învăţaţilor români cari au ilustrat chimia şi cari sunt tot atâtea exemple folositoare pentru educaţia tinerelor generaţii.

D. prof. **Eugen Angelescu**, secretar general, face o expunere a activităţii Societăţii pe anul trecut.

D. prof. **C. Nenitescu** a desvoltat apoi conferinţa: „Radicali liberi".

După aceia d-sa citeşte în aprobarea unanimă, o telegramă omagială adresată d-lui general Antonescu, „Conducătorul statului.

CONSTATĂRILE D-LUI MINISTRU AL INSTRUCŢIUNII LA ŞCOLILE DIN SIBIU

COMUNICAT

Cu prilejul ducerii sale la Sibiu, d. general Rosetti, ministrul instrucţiunii, educaţiei, cultelor şi artelor, a inspectat în zilele de 23 şi 24 Februarie următoarele şcoli:

Şcoala normală Andrei Şaguna, academia teologică, liceul comercial de fete, liceul Bruckental, şcoala primară din localul liceului comercial de băeţi, liceul comercial de băeţi, liceul Gheorghe Lazăr, şcoala primară no. 4, şcoala primară mixtă no. 5, şcolile călugăriţelor franciscane şi gimnaziul industrial.

In general a făcut constatări mulţumitoare, în special la şcoala normală Andrei Şaguna, care poate fi citată ca model. Învăţământul se predă în general bine (O foarte bună lecţie şi răspunsuri inteligente asupra Unirii Principatelor într'o clasă a şcoalei primare din localul liceului comercial de băeţi; bună lecţie de religie la liceul Bruckental).

Igiena elevilor şi a localurilor nu peste tot la înălţimea cerută. Aşa la liceul comercial de fete se putea constata că elevele nu luaseră bae de multă vreme, la liceul comercial de băeţi şi la gimnaziul industrial, closete într'o stare de primitivitate şi de murdărie îngrozitoare. Localurile, chiar cele vechi destul de bine întreţinute, afară de cel al gimnaziului industrial de băeţi. Acesta din urmă, vechiu, rău întreţinut, având profesori lipsă dela clasă, cu elevi nerespectând prescripţiile oficiale şi cu un director care pare cu desăvârşire lipsit de energie, poate fi citat ca un model de ceeace nu trebue să fie o şcoală.

Noui norme pentru numirile şi transferările medicilor

Hotărârile comisiei administrative a ministerului sănătăţii

La ministerul sănătăţii s'a ţinut prima şedinţă a nouei comisii administrative, compusă din d-nii: prof. dr. Dan Teodorescu, dr. I. Ţetu, docent universitar şi medic primar, dr. I. Apostolescu, inspector general sanitar şi dr. Ioan Constantinescu, medic primar.

Comisia a lucrat sub preşedinţia d-lui prof. dr. P. Tomescu, ministrul sănătăţii, asistat de d-nii doctori I. Stoichiţă şi S. Ţovaru, secretari generali ai departamentului.

In cuvântarea de deschidere a acestei prime şedinţe, d. ministru al sănătăţii a exprimat dorinţa ca deciziunile comisiei administrativ să fie luate în totdeauna într'un spirit de legalitate perfectă, de absolută obiectivitate şi de sinceră apreciere a meritelor.

Numai dacă vom lucra în acest spirit, vom reuşi să facem o dreaptă şi bună selecţionare a medicilor din serviciul Statului şi vom asigura o viaţă normală aparatului sanitar al ţării.

Cum această comisie are şi un rol disciplinar, d. ministru Tomescu face un călduros apel către toţi medicii, rugându-i să-şi facă datoria cu tot devotamentul, astfel ca această penibilă sarcină a comisiunei să nu fie nevoie a se exercita.

Comisiunea administrativă a luat următoarele hotărîri principale:

1. Din cauza marelui număr de medici funcţionari din Capitală, — aproximativ 1.400, — care contrastează cu lipsa de medici din multe regiuni ale ţării, comisia administrativă a ministerului sănătăţii a luat următoarele deciziuni:

a) In Capitală nu se mai numeşte şi nu se mai transferă nici un medic din provincie. Se exceptează numai locurile de conducere şi în acest caz hotărîrea va avea o dublă motivare: aceea că locul este absolut necesar pentru organizaţia sanitară şi candidatul îndeplineşte toate condiţiile de numire: vechime, concurs, activitate

b) Toţi medicii detaşaţi în Capitală trec imediat la posturile în cari sunt numiţi şi pe cari le vor ocupa efectiv.

c) Nu se vor mai face detaşări de medici din provincie în Capitală.

*

2. Comisia administrativă a mai luat următoarele deciziuni pentru a se asigura normala funcţionare şi o mai bună utilizare a spitalelor:

a) Medicii primari cari sunt repartizaţi în surplus, dublând pe titularii actuali, vor fi transferaţi în locurile vacante în prezent.

b) Se vor creia pentru plasarea acestor medici primari servicii de consultaţii gratuite la spitalele cari nu le au şi unde sunt necesare.

3. Pentru promovarea elementelor tinere se vor ţine concursurile prevăzute de legile sanitare atât pentru locurile de medici secundari cât şi pentru cele de medici primari de specialitate. Aceste concursuri nu s'au mai ţinut, dintr'o regretabilă hotărîre, din 1938